

Anatomy of a Fall eli Putoamisen anatomia on alkuvuoden toinen mestariteos

Justine Trietin paremmin *Anatomy of a Fall* -nimellä tunnettu Putoamisen anatomia voitti täysin syystä Cannesin elokuvajuhlien Kultaisen palmun ja on viiden Oscarin ehdokas. Putoamisen anatomia ja Cannesissa toiseksi parhaana elokuvana palkittu, vasta reilu viikko sitten Suomeen saapunut *The Zone of Interest* ovat molemmat viiden tähden mestariteoksia. Elokuvia yhdistää myös se, että molempien pääosan näyttelee Sandra Hüller.

Putoamisen anatomia on hitchcockmainen trilleri, oikeussalidraama ja paljon muuta. Leffa muistuttaa osittain myös **Billy Wilder**in *Todistaja – Witness for the Prosecution* -klassikkoa. Ohjaaja-käsikirjoittaja Triet ei ole kiinnostunut niinkään syyllisyydestä tai syyttömyydestä rikokseen, vaan eri kokoisista valheista, joita kerromme toisillemme ja itsellemme.

Putoamisen anatomia on ranskalaiselokuva, mutta siinä puhutaan pääosin englantia. Kielivalinta on harkittu tehokeino, liittyen nimenomaan uskottavaan valehteluun.

Hüller esittää saksalaissyntyistä Sandraa, joka on menestynyt kirjailija. Lontoossa vietettyjen vuosien jälkeen hän asuu Ranskan Alpeilla yhdessä ranskalaismiehensä Samuelin (Samuel Theis) kanssa, joka haluaa myös elättää itsensä kirjoittamalla. Tyhjän paperin kammosta kärsivä mies yrittää osallistua perheen kuluihin remontoimalla osan heidän talostaan Airbnb-kämpäksi.

Pitkä ja aito suhde

Avioliitossa ei ole kaikki hyvin, mikä tehdään erittäin selväksi heti elokuvan alussa. Samuel remontoi paukuttaen ja mekastaen ullakolla samaan aikaan kun Sandra yrittää antaa haastattelua. Mies huudattaa myös aivan liian lujalla kamalaa cover-versiota 50 Centin P.I.M.P. -biisistä. Haastis täytyy keskeyttää.

Kyllästynyt Sandra yrittää ottaa nokoset, ja perheen poika Daniel (Milo Machado Graner) lähtee Snoop-koiran kanssa lenkille. Bordercollie auttaa onnettomuuden seurauksena melkein täysin sokeutunutta poikaa arkiaskareissa. (...) Polveileva kertomus kietoutuu kuolemantapauksen ympärille, vaikkei totuus olekaan tärkein asia. Leffan pakottaa katsojan pohtimaan syytä tapahtuneeseen. (...)

Hypnoottista katsottavaa

Asianajajaksi päätyy vanha tuttu. Swann Arlaud näyttelee taitavasti Vincent -lakimiehen vaikean roolin, joka on ihastunut asiakkaaseensa. (...) Lakimies painottaa Sandralle ja samalle katsojalle, ettei mahdollisella syyllisyydellä ole merkitystä. (...)

Ohjaaja Triet laittaa hahmot todistamaan vakuuttavasti omien totuuksiensa puolesta. Monen epäluotettavan kertojan näkökulmasta kerrottu tarina on hypnoottista katsottavaa, kaikkien näyttelijöiden tehdessä lähes täydellistä työtä. (...)

Oikeusjuttua mutkistaa se, että tuomari haluaa tapauksen käsiteltävän ranskaksi. Sitä Sandra ei hallitse läheskään niin hyvin kuin englantia tai äidinkieltään saksaa. Kielimuurin hankaluuden hahmolle voi huomata vain Hüllerin mikroeleistä. Uskomattoman hienon roolin tekevä näyttelijä vakuuttaa katsojan siitä, että Sandra onnistuu uskottelemaan itselleen tekevänsä oikein. Muuri pysyy

pystyssä, jopa siinä vaiheessa, kun yhdeksi päätodistajista päätyy perheen poika Daniel.

Syytettynä muustakin kuin murhasta

Trietin mainio käsikirjoitus esittelee pitkäaikaista ihmissuhdetta täysin aidon oloisesti. Lukuisten takaumien avulla etenevä leffa tarjoaa esimerkiksi realistisimman riitelykohtauksen todella pitkään aikaan. Edellisen kerran aviopari otti yhtä vakuuttavasti yhteen Richard Linklaterin Before-trilogian viimeissä osassa Rakkautta ennen keskiyötä vuonna 2013. (...)

Todistajien vaihtuessa aitiossa myös elokuvaaja Simon Beaufiles'n tyyli muuttuu. Komeat kompositiot korvaa hektisempi leikkaus. Myös takaumien tyyli vaihtuu sen mukaan, kuka puhuu omaa totuuttaan julki. Triet asettelee Beaufiles'n kameran useaan otteeseen tarkkailemaan maailmaa Danielin olan yli. Poikaa käy väkisinkin sääliksi.

Ei yllätysjuonenkäänteitä

Hüllerin kehonkielestä ja pienistä eleistä löytyy kadehdittava määrä ylitsepursuavaa itseluottamusta, mutta myös haavoittuvuutta. Murhan lisäksi syytteisiin lasketaan menestys ja älykkyys. Päähenkilö on myös sinut seksuaalisuutensa kanssa. Siitäkin nainen joutaa näköjään tuomiolle.

Putoamisen anatomia ei sisällä järisyttäviä yllätyskäänteitä, kuten oikeussalidraamoissa usein on tapana. Hetkessä ohi hujahtava kahden ja puolen tunnin kokemus tarjoaa vain yhden kulman takaa tulevan yllätyksen, joka aukeni vasta pidemmän pohdinnan jälkeen. Enemmän tai vähemmän epäluotettavien kertojahahmojen elokuvan päähenkilö onkin mielestäni Daniel-poika.

Kehut ansaitsevat myös Snoop-koiraa esittävä Messi, joka palkittiin Cannesin Palm Dog -palkinnolla. Märkänenänäyttelijälle jäi toiseksi jopa Aki Kaurismäen Kuolleet lehdet -elokuvan Alma-koirus. Putoamisen anatomian yhdysvaltalainen jakelija mainosti leffaa medialle mahdollisuudella haastatella kehuttua karvaturria. Muropaketin haastattelupyyntö ei harmi kyllä mennyt läpi.

Traileri: https://www.finnkino.fi/event/304487/title/putoamisen_anatomia/

Arvosteluja maailmalta: https://www.imdb.com/title/tt17009710/externalreviews/?ref_=ttcrv_ext_sm
Arvostelut Ranskassa (suomikäänn.) <https://www.allocine.fr/film/fichefilm-297303/critiques/presse/>